

ситѣ спечелили победата. На бойното поле паднали много турци. Но когато се взрѣли, видѣли два християнски трупа между турскитѣ войскари, облѣчени като князе. Като ги разгърнали, що да видятъ? Единиятъ трупъ билъ на Крали-Марка, а другиятъ на князь Константинъ Деяновъ. Отъ това се разбрало, че Крали-Марко и Константинъ били повикани отъ Македония, като васали, да помагатъ на турската войска. Тѣ събрали, колкото войски имали, и отишли на помощъ. Въ битката срещу власитѣ турцитѣ поставили напредъ Крали-Марка и Константина съ войскитѣ имъ. Въ боя и двамата паднали убити (1394 г.).

Такава е сждбата, споредъ историята, на Крали-Марка. Българскиятъ народъ и сръбскиятъ, като падали подъ турска властъ, много жалѣли за Крали-Марка, когото почитали и уважавали като борецъ и голѣмъ юнакъ. За Крали-Марка има измислени много разкази, много пѣсни и всѣкакви поговорки. И българитѣ, и сърбитѣ, и хърватитѣ, дори и румѣнитѣ разказватъ, въ своитѣ пѣсни, че той билъ непобедимъ. Борилъ се и надвивалъ най-страшнитѣ черни арапи, маджари, турци и какви не хайдутѣ.

Робството на българитѣ и на сърбитѣ

България паднала подъ турцитѣ презъ 1396—1400 година. Българскитѣ царе Иванъ Шишманъ Търновски и Срацимиръ Видински били пленени. Първиятъ умрѣлъ въ Пловдивъ (1355 г.), а вториятъ билъ закаранъ въ Бруса, гдето умрѣлъ. Сръбскитѣ крале Стефанъ Лазаревичъ и Джуро Бранковичъ станали турски васали, безъ кралска титла. Стефанъ помагалъ на турцитѣ, а Джуро загубилъ държавата си въ 1459 година.

Настъпило надъ България и надъ Сърбия черно робство. То траело много години. Турция била силна и голѣма държава. Тя водѣла войни съ голѣми европейски народи и карала българитѣ и сърбитѣ да имъ пома-